

Ekonomik, Sosyal ve Siyasal Alanda Kol ve Kafa İşçisinin Davalarını Güder

Sene : 1 Sayı 12

ŞİMDİLİK CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR

Fiyatı 10 Kuruştur.

16 Kasım 1946

Sendikaların faaliyet şekilleri

Sendika kurma hareketi henüz daha bızını almış değildir. Memleketin muhtelif sanayi bölgelerinden her gün yeni sendikalar kurulduğuna veya kurulmak üzere bulunduğu dair haberler geliyor. Bunların çoğu henüz daha teşkilatlanma çağında bulunuyor. Kendi yığınlarıyla sıkı bir surette bağlanmağa, ve onların fiili iştirak ve yardımları ile, -iş münasebetlerinden doğan hak ve menfaatlerini koruyacak kabiliyet ve kudrette teşekküller haline gelmeğe çabalıyorlar.

Ekser ahvalde sınıf şuuruna erişmiş ve denemiş, olgun işçilerin bizza' bu uğurlu işi ellerine almış bulunmaları bütün bu çabalamaları müsbet neticelere ulaştıracağına sağlam bir garanti teşkil eder. Gayelerin ve mücadelesinin usullerinin aydınlık bir tarzda nizamnamelerde sıralanmış bulunması da, bağımsızlıklarını tehlikeye düşürecek yollara sapmaları ihtimalini asgari hadda indirir.

Sendikalarımızın bir kısmı, sınıf esası üzerine cemiyet kurma serbestliğinin ilk haftalarında kurulmuş olduklarından, vücut bulma devresinin bocalamaları artık atlatmış bulunuyorlar.

Biz bugünkü yazımızda bilhassa, cesurane hareketlere atılacak ve haiz oldukları temsil yetkisini kullanacak hale gelmiş olan, bu kısım sendikaları idare edenlerle biraz dertleşmek, kendilerine ne yapmaları ve nasıl çalışmalarını gerektirdiği hakkında düşündüklerimizi anlatmak istiyoruz.

Ekser sendikacı arkadaşlarımız bir sendika yaratıp etrafına birkaç yüz işçi topladılar mı, sıra asıl ilgililerin çalışma ve yaşam şartlarındaki bozukluklara ve haksızlıklara karşı harekete geçmeğe gelince, bir tereddüt ve duraklama devresi geçiriyor sanki ne yapacaklarını şaşırıyorlar. İşin neresinden başlayacaklarını, tatbikatta ödevlerini ne surette yerine getireceklerini kestiremiyorlar.

Halbuki durmadan akıp giden iş hayatı aralıksız bir tarzda, bir sürü haksızlıklar ve şikâyet konuları doğurmaktadır. Bunlar hususî bir çeviklik ve atılganlıkla hemen yakalanup harekete geçilmezse, bir yandan büyük ümitlerle sendikaya koşmuş olan emekçiler acı bir hayal kırıklığına uğralmış, öte yandan da mes'eleler ve davaların bir biri üzerine yığılarak arap saçına dönmelerine sebebiyet veriliyor olur.

Bundan ötürü, bir se dika,

bilhassa bir fabrika veya müessesede sendikası, o fabrika veya müessesede çalışanların çoğunluğunun menfaatlerine dokunan her ihtilâfta veya şikâyeti mucip halde, görünüşte mes'ele ne kadar ehemmiyetsiz benzerse benzesin, hemen teşebbüsü ele almak, münasip bir hal şekli teklif etmek, lâzımgelenler nezdinde iş hakkının davacıları sıfatı ile müracaatlarda bulunmak, hülâsa tatmin edici bir netice elde edinceye kadar uğraşmak zorundadır.

Emekçi hak ve menfaatlerinin korunması bahsinde mes'elenin küçüğü büyüğü yoktur. Çoğunluk tarafından ileri sürülen her makul istek ve şikâyet sendika cihazının hareketi geçmesi için yeter bir sebeptir. Bunlar sendikada incelenir, ve sade formüller şeklinde, hem umumî efkâr önüne serilir, hem de karar yetkisini haiz olanlara kabul ettirilmeğe uğraşılır. Bu ilk gayretler boşa hittiği takdirde ancak daha kuvvetli tedbirlere başvurmağa; bizzat işçileri harekete geçirmeğe, mitingler, nümayişler ve saire gibi, iş ve vatandaş haklarını tanıtan demokratik usullerle, savaşı şiddetlendirmeye zaruret hasıl olur.

Sendika idarecilerinin kabiliyet ve meharretleri, bütün bu basamaklardan geçişi, karışıklığa meydan vermiyecek bir tarzda, tanzim hususunda gösterecekleri başarı ile ölçülür. Muvaffakiyetin sırrı, büyük bir soğukkanlılıkla ve asla fütür getirmeksizin, muayyen bir savaş planı hazırlayıp, bir demir disiplinle bu planı tatbik edebilmektedir.

Sıra sıra göre ele alınması gereken meseleler, bir listeye sığmıyacak kadar, çok ve çeşitlidir; ve her gün hiç tasavvur edilmediği yeni yeni mes'eleler iş münasebetlerinden meydana çıkabilir. İlk hamlede aklımıza gelenlerden bazıları gelişi güzel sıralıyalım: Gündelik ücretlerin ödenmesinde gecikmeler ve intizamsızlıklar; patron veya patron vekillerinin haysiyet kırıcı kaba muameleleri; sebepsiz ve kanunsuz işten çıkarmalar, muayyen işçilerin sendika veya parti faaliyetleri vesilesi ile hapt dışarı edilmeleri; öğle yemeği verilen iş yerlerinde lezzetsiz, bozuk veya kifayetsiz yemek verilmesi, hastalanan veya kazaya uğrayan işçilerin ihmal edilmeleri, tazminatsız işten çıkarılmaları; işçilerin sağlığı za-

Devamı 4 üncü sayfada

Pahalılığa karşı müsbet tedbirler lâzımdır

Piyasanın tecrübe tahtası gibi kullanılmasından ne gibi neticeler doğacağı hakkında 7 Eylül kararları kâfi bir fikir vermiştir

Artık tecrübe devresinde değil, müspet iş devresindeyiz. bunu unutmamalıyız

Hükümet 7 eylülde aldığı iktisadi ve mali kararların isabelli olduğunda ısrar ediyor. Başvekil Recep Peker 13 kasımda Büyük Millet Meclisindeki beyanatı sırasında "bu tedbirlerin bugünkü şekillerinin doğru ve yurt menfaatlerine yararlı olduğu ve istikbaldeki tatbikatiyle yurt içinde derinliğine, açık, temiz bir başarı ve refahlı günler getireceği kanaatinde ısrarla sabittir", demiştir.

Bu münasebetle bir daha açıklamak isteriz ki hükümet, tedbirlerin muvaffak olup olmadığı meslesinden evvel pahalılığın mevcudiyetini kabul etmemektedir. Fakat öbür yandan Başvekilin yukarıdaki sözlerini söylediği gün, Sökenin Değirmencik küyünde dikkate değer bir hadise cereyan etmiştir. Demokrat Parti Reisi Celâl Bayar halkla yaptığı görüşme sırasında "Bugün memleketimizi iki düşman tehdit etmektedir: Fakirlik ve sefalet", diyor. Bu arada bir tane Halk Partili "Memleketimizde sefalet yoktur" diye bağırıyor ve gazetelerin yazdığına göre bu bağırıtıya karşı asabileşen 500 kişilik halk

kitlesinin elinden Halk Partiliyi, her zaman olduğu gibi, jandarmalar zor kurtarıyorlar.

Büyük Millet Meclisine söylenen "Memlekette Milletle Hükümet arasında büyük bir itimatsızlık vardır", sözünü gürültülerle karşılayan Halk Partisi mebuslarına bu küçük hadiseyi ibretle görmelerini tavsiye ederiz.

13 kasım görüşmeleri sırasında gerek hükümet, gerekse demokrat Parti pahalılığın en ağır yükünü omuzlarında taşıyan Türkiye işçilerinden bir tek kelime ile olsun bahsetmek lüzumunu duymamışlardır. Halka gelecek günlerin getireceği refahtan bahseden hükümet, daha evvel pahalılığın mevcudiyetini cesaretle kabul etmeli ve ona göre tedbirlerini almalıdır. İktisadi hayat ve piyasanın tecrübe tahtası gibi kullanılmasından ne gibi neticeler doğacağı hakkında 7 eylül kararları kâfi bir fikir vermiştir. Artık tecrübe devresinde değil, müspet iş devresindeyiz. Bunu unutmamalıyız.

Ali ALTAN

İngiliz İşçileri Yunan Sendikalarının Hükûmetin Baskısından Kurtarılmasını İstediler.

Bu son günlerde Yunan sendikalizminin gidip gidişi dünya çapında bir konu haline gelmiş bulunmaktadır. Son olarak, İngiliz Tred Union'larının kongresinde ileri sürülen işçi isteklerinden, dış meselelerle ilgili olarak, Franko İspanyası ile münasebetlerin kesilmesi ve Yunan Sendikalarının Çaldaris hükûmetinin müdahalesinden ve baskısından kurtarılması istekleri en başta gelmiştir. Bu istegün önemini kayramak için Yunan sendikalizminin bu savaktan sonra geçirdiği macera ya hülâsa edelim:

Savaşın bitmesine doğru Yunanistan kendi kendini kurtarıldıktan sonra, bu kurtuluştaki başrolü oynayan Yunan işçileri, ilk olarak sendikalarını yeniden kurup bunları tek bir konfederasyon bayrağı altında toplamışlardır. Bu suretle kurulan (Yunan işçileri Genel Konfederasyonu) idare kurulu bu yılın birinci yarısı içinde toplanan bir genel kongrede İngiliz, Fransız ve Sovyet Rusya Sendikalarının gönderdiği müşahidler önünde seçilmiş ve işe başlamıştır. Fakat, seçilen idare kurulu üyelerinin, girişlikleri tesirli teşebbüsler, Yunan kapitalistlerini ve bunların en iyi temsileisi olan Çaldaris'in kralcı idaresini harekete geçirmiştir. Bundan iki ay kadar önce Atina polis müdürünün bizzat başında bu

bulduğu bir müfreze Konfederasyon merkezine giderek idare kurulunun hükûmet tarafından azledildiğini bildirmiş, defterlerin, muhasebe evrakının ve kasanın teslim edilmesini emretmiş, bunları teslim etmek istemiyen idare kurulu üyelerini tevkif ve hapsedmiştir. Yunan işçilerinin kesin protestosunu mucip olan bu olay Dünya Sendikaları Konfederasyonunun alâkasını çekmiş ve tahkikat için genel sekreter muavini Jouhaux (Juho) Atina'ya gelmiş ve netice olarak bu bariz haksızlığı tesbit etmiştir. İşte bu olaydan sonra Yunan Sendikalizmi meselesi bütün dünya işçi teşkilatlarını ilgilendiren uluslararası bir konu haline gelmiş, Yunan hükûmetine Amerika, İngiltere, Fransa ve Sovyet Rusya ve diğer demokratik memleketler işçi teşkilatlarından protesto telgrafları bir sağanak halinde gelmeye başlamıştır. Bu durum karşısında ve Tred Union kongresinin son aldığı karardan sonra sıkışan kralcı Çaldaris hükûmeti 7-11-1946 gecesi toplanan bakanlar kurulunda bu meseleye de temas ederek, gene ecnebi müşahitler huzurunda, yeniden seçim yapılacağını bildirmiştir. Fakat bu seçimler için de Yunan Sendikalistleri itiraz etmekte, hükûmetin tayin ettiği kralcı idare kurulunun azlını ve eski idare kurulunun işbaşına gelmesini istemektedirler.

ATATÜRK ve Emekçi Halk Kitleleri

Atatürk tamamen milliyetine ve eserlerine intikal edeli sekiz yıl oldu. Bu insanlık âleminin nadir yetiştirdiği kahraman ve inkılâpçı önder; saltanat ejderhının memleketi yüzyıllar boyunca içinden kemirip sömürdükten sonra emperyalistlere nasıl bıraktığını ve sevr paçavrasını elleri bile titremeden nasıl imza ettiklerini bütün acılığı ile duymuş ve görmüştü. O devirde memleketimizin tek kültür mihracı olan İstanbul, birkaç müstesna bütün münevverleri benliklerini gallet, korkaklık ve haysiyetsizliğin iğrenç kabusu kaplamış olacak ki galip emperyalist devletler arasından şundan veya bundan yurtlarını mandalığa kabul ettirmek, yani ölümlerden ölüm beğenmek, ricasının yollarını aramakla meşgul bulunuyorlardı.

Ufuklarımızı korkunç bulutların kapladığı bu felâketli günlerde Atanın tabiriyle, bu memleketin hakiki efendisi olan köylü yer yer ayaklanmış, düşman çizmesi altında köle olarak ölmekden ölüme göze alıp halk mukavemet hareketlerine girişmişti. Ancak bu dağınık ve bir birinden habersiz çeteler düşmanı hırpalamaktan, onun ayak attığı yere rahatça girip yerleşmesine engel olmaktan gayri bir işe yaramıyordu.

(Devamı 4 üncü sayfada)

Türk işçisi buna hiç razı olmayacaktır

3 Kasım tarihli Maliye bakanlığının, memleketimizin geleceğiyle ilgili, pek müstah bir beyanattı çıktı. Hükümetin yeni bir döviz hararnamesi hazırlamak niyetinde olduğunu bildiren Bakan, kısa beyanatını şu cümlelerle tamamlamıştı:

"Bilhassa memleketin ekonomik kalkınmasını alâkadar eden ve ecnebi sermayesinin kalkınmaya yardımını sağlamaya matuf bazı hükümler düşünüyoruz. Meselâ, memlekette Türk sermayesiyle birlikte veya doğrudan doğruya ecnebi sermayedarlar tarafınca kurulan veya kurulacak sanayi tesislerinin getireceği temettüların döviz olarak ihracına m'saade etmeği düşünüyoruz."

Türk ekonomisinde tutulan yolum eninde sonunda buna varacağı belli idi. Ama, Cumhuriyetin 23. ücü yıldönümünün ertesinde, bu beyanattı yine de hayretle karşıladık. Tekzib edilir sandık; edilmedi. Hiç bir yerden, hiçbir itiraz sesi de duyulmadı.

Müsaait faiz ve tediye şartlarıyla ve santimine kadar sanayi ve ziraat istihlallerimizi ve ulaştırmalarımızı makineleştirmede kullanılmak üzere yabancı sermayesinden faydalanmayı istemiyeciler arasında her halde Türk işçisi bulunmayacaktır. Fakat, beynelmilel inhisarî sermayenin Türk ekonomisine yenden ve rahatça el atmasına razı olmayacakların ve hele bunu "ecnebi sermayenin ekonomik kalkınmamıza yardımcı, sayanmayacakların başında Türk işçisi gelecektir. "Sermaye, nedir?, "temettü, ne demektir?, yabancı sermayenin bir memlekette yerleşmesi neye varı?, yirmi üç yıl önce milli kurtuluş mücadelesini tamamlayan Türkiye'de bilimsel lüzum gelen şeylerdir. Bunları unutanlar bugün aynı mücadele içinde bulunan Hindistan'ın, Çin'in, yahu ve orta şark memleketlerinin hall rini gözden geçirmelidirler. Herki sayılarımızda bu mevzular üzerinde uzun uzun duracağız. Buna bir başlangıç olarak, Mustafa Kemal'in

1923 şubatında İzmir İktisat Kongresini açış nutku ile Kongrede hazırlanmış olan bir rapordan parçalar veriyoruz:

"İstiklâlî tüm için şu düstur vardır: Hakimiyeti milliyet, hakimiyeti iktisadiye ile terhin edilmelidir. Bu kadar mukaddes, azametli hedefler kâğıt üzerindeki düsturlarla, arzu ve hırslarla hüsul bulamaz. Bunların tahakkukunu temin için yegane kuvvet, en kuvvetli temel iktisadiyattır. Siyasî ve askeri muzaferiyetler ne kadar büyük olursa olsun iktisadi zaferle tetviç edilemezse semere, netice payidar olmaz... Bu vatan evlât ve abfa'ımız için cennet yapılmaya lâyıktır. Bu, faaliyeti iktisadiye ile kabildir. Öyle bir iktisat devri ki artık milletimiz insauna yaşamasını bilsin ve o esbât bilerek ona göre lüzum olan tedabire tevessül etsin.. Arzumuz şudur: Bu memleketin efradı ellerinde nümuneleriyle ziraat, ticaret, sanat, say ve sebatın mümessili olsun..." (Mustafa Kemal)

"Bu güne kadar garp sermayesinin maalesef bazı işleri; bugüne kadar memleketimiz hayatı iktisadiyenin hemen her sahada garbın tavassut ve delâletine muhtaç idi. Filhakika memleketimizde yerleşen ecnebi bankaları tarafından himaye olunan bir takım ecnebi müteşebbisleri en ağır ve iktisadi milliyeti alelekser rahmedar edecek şeraitle Türkiye'mizde bazı âsarı umran vücuda getirdiler; ancak gerek nakliyat ve gerek sanayi ve ticaret sahalarında vücuda getirilen bu âsarı umran ile beraber Türkiye siyasi ve iktisadi bir çok zararlara duçar oldu. Ecnebi kredi sermayesine (dikkat ediniz, «kredi sermayesine» Sendika) elbette muhtaç bulunan memleketimiz bundan sonraki teşebbüsâtı umran perveranesinde o kredi o sermayeden yine istifade etmekte devam eyleyecektir. Ancak bunların siyasi mehzarını ve millî iktisad ile tev'em olunanların sureti katiyede red eyleyecektir." (Hey'et-i Faale)

SENDİKA

İşçi Şikâyetleri:

İzmir incir işçileri fazla mesai verilmeden 12 saat çalıştırılıyor

Cumhuriyet bayramında çalışan işçilere çift yövmiye verilmiş. Diğerleri yövmiyelerini alamamışlardır.

İzmirde bu mevsimde bir ok incir hanları faaliyet halindedir. Her biri işçilere daha müsait şartlar göstermek suretiyle birbirleriyle rekabet halindeydiler. incir işçileri iki kısımdır, biri yövmiyeci diğeri götürü olarak çalışır. Buna rağmen mevsimlik ve 2-3 ay devam eder.

Ben, incir mağazalarının birinde işçiyim. Burada vaziyet şu şekildedir:

Götürü çalışan amele doldurduğu kutu adedine göre parça başına ücret alır. Yövmiyeci amele ise her gün muayyen olan gündeliğini (2-3 lira) alır. Vazifesi kutu basan ve götürü çalışan ameleye incir taşımaktır. Götürü çalışan işçi fazla parça çıkarmak için erken iş başı yaptığından yövmiyeci işçi de buna tabi olarak resmi iş başı saatinden evvel işe başlamak mecburiyetindedir. O halde bunlar vakitinden evvel iş başı yapmasınlar tarzında itiraz edilebilir, fakat vaziyet böyle değildir, çünkü bunların işi ihtisasa dayanmadığından herkes yapabilir ve sabahleyin mağaza kapısında yüzlerce işsiz işçi beklediğinden kim erken gelirse o işe alınır basıcı yani götürü çalışan ameleye erken saatte incir yetiştirmek lâzımdır. Hattâ o halde ki götürü çalışan ameleye sabahleyin 5.30 ta iş başı yaptığı zaman inciri tezgâha gelmiş bulur. Bundan başka öğleyin 1 saat yemek paydosu verilir ve akşam saat 18 de iş paydosu edilir. Götürü çalışanlar 18 de işi terk ettikleri takdirde tezgâhların ve ortalığın temizlenmesi için yövmiyeciler bir müddet daha (1/2-1 saat) çalışmak mecburiyetindedirler ve böylece işçiler fazla mesai ücreti verilmeden 12 saat çalıştırılmış olur. Götürücü işçilere işlerin fazla olduğu zamanlarda yüzde on pirim adı altında bazı paralar ödenerek randumanın artırılması temin edilir fakat işler gevşediği zaman bunlar derhal kaldırılır, bu primler bilhassa rakid bulunduğu zamanlarda işçiyi bağlamak için verilir, fakat yine yövmiyeciler yalnız gündeliklerini alırlar.

Bu Cumhuriyet bayramında da şöyle bir haksızlık olmuştur: Bütün müesseselerde çalışan işçiler taziadan birer bayram yövmiyesi almışlardır, halbuki bizde yalnız bayram günü iş başı yapanlara çift yövmiye vermiş o gün çalışmayanlara birer bayram yövmiyesi vermemiştir. Bu hal o gün çalışarak Cumhuriyet bayramını kutlayan işçilere adeta ceza olsun gibi görünmektedir.

Eşreşpaşa 584 sokak No. 10 Yusuf ETİK

Bu işçiyi iş vermek lâzım değil mi?

Eyüp, Sıra serviler alaca Çeşme No. 43 Osman Ergüç imzasıyla aldığınız mektup.

Bundan on üç sene evvel İzmirde halı fabrikasında usta olarak çalıştım, fabrikamın kapanması üzerine İstanbulda

İŞÇİ SAĞLIĞI:

İşçiler arasında sık rastlanan arka ve bel ağrıları.

Bel ve arka ağrıların, işi pek ağır olmayan işçiler arasında fazla görülmesi, üzerinde önemle durulması gereken bir noktadır. Arka ve bel ağrıları en çok tütün mağazalarında, depolarında çalışanlarda görülür. Bel ağrısı birçok hastalıkların müşterek bir belirtisidir. Hastalığın asıl sebebinin anlayıp tedavisine girişmek için başlangıç tarzını ve gelişimini, ağrının yayılış yerlerini önceden iyice sorup öğrenmek gerektir. Basit muayenelerle içinden çıkılmıyan karışık vakalarda rontgene baş vurulur. Bel ağrıların birbirlerinden ayırmak için aşağıdaki hususa dikkat etmek kâfidir:

1— Belin alt kısmının ağrıları,
2— Beldeki et ve kırıkların gerilmesinden ileri gelen ağrılar,
3— Bel ve kuyruk sokumu fıkralarının yarı çıkışı,

4— Fıkralar arasındaki kıkırdığın zedelenmesi,

5— Çeşitli bel örselenmeleri. Belin alt yarısının ağrıları; En çok ay halleri kesilen kadınlarda görülür.

Hastalar dizlerinde kesiklik ve uyuşmalardan şikâyet ederler.

Ağrılar gündüz yorulunca başlar ekseriya hastalar yağlıdır.

Bu ağrıların ayırıcı karakteri başka taraflara yayılmasındadır. İstirahat ve bilhassa adaletin en bâriz devresinde yatak istirahati elzemdir.

Ellerinin gerginliğine bağlı bel ve arka ağrıları:

Bu ağrılar ekseriya çok ağır bedeni iş yapan genç işçilerde görülür. Maden amelesi, sırtık hamalları, tahmil tahliye amelesi, tuğla nakliye amelesi ilâ gibi. Bu hal şiddetli bir ağrı ile anı olarak başlar. Eğer zamanımızda gerekli tedavi yapılamazsa, bu inadçı kulunç şeklindeki ağrılar haftalar, hattâ aylarca sürer. Ağrı bilhassa eğilince artar. Hastalar bel adalelerini adeta bir hayvan ısırmış gibi hissederek, Ağrıları sık sık gelir ve nöbetler sık

bulunan Defterdar İplik dokuma fabrikasında 1934 senesinde bonservisleriyle birlikte sithi muayenem yapıldıktan sonra kabul olundum.

On iki sene ustalık hayatımda işimin yüzünden bir defa dahi olsun ihtar almış değilim, yine de bir hün olsun işime gitmemelik yapmadığım halde 1945 senesinin ekim ayının birinci günü bacaklarıma gelen siyatik hastalığından dolayı elimi üyüz bir lira vererek beni kapı dışarı attılar. Hastalığıma gösterdiğim itinadan dolayı bir ay zarfında yok edebildim, şimdilik vücudum sıhhatte olup evde başı boş oturuyordum. Sinnimde işimde çalışmaya daha müsaittir. Hayat şartlarının çok pahalı olduğu bu zamanda aile efradımın Teçimim mi yoksa ev kirasını mı düşünüyüm.

Sendikacı: Defterdar Fabrikasının bu arkadaşına alâkalarını rica ederiz.

Yaştıkça ağrıların yayılması sahası da artar. Bacakların arkasına doğru ağrılar yayılır. Adeta siyatik ağrıların taklid eder. Muayenede ağrıyan yerde bir tarafa doğru bükülme vardır. Rontgen muayenesiyle kemiklerde hiçbir bozukluk olmadığı görülür.

Tedavi:

İstirahat. 15-20 cc. %1 Novocain mahlûlünden ağırlı nahiye şırınga etmeli. Belin üç beş saat kıpırdamaması için teşvii edilmesi lâzımdır. Bilâhare ağırlı yere hafif masajlar yapılmalıdır.

SAĞLIKÇI

İngiltere'de Ev İşgalcileri

İngiltere'de harp içinde bir milyondan fazla ev yıkıldığı için büyük bir mesken buhranı vardır. Şimdiye kadar evsiz kalanları hükümet çadırlarda iskân ediyor, yeni evler yaptırmak için teşebbüslere geçiyordu. Fakat vad edilen bu evler bir türlü yapılamadı ve kışın da gelmekte olduğunu gören ve ekseriyetini işçiler teşkil eden bu evsizler, büyük zenginlerin boş evlerini, apartmanlarını pencerelerden girerek işgale başladılar. Yığınlar halinde gelen bu halk kitlelerini dağıtmağa polis de muvaffak olamadığı, hattâ polis de kendilerine yardım ettiği için bu boş evler halk kitleleri tarafından işgal edildi.

Hükümetin beş komünisti tevkihi ve işgalcileri tehdidi dahi bu "İşgal Hareketi"ni durdurmağa kâfi gelmemiştir. Bilakis evsizleri bu boş evlere yerleştirmek için bütün halk büyük bir sempati göstermiş, işgalcilere yatak, yorgan, yiyecek vermek suretiyle hareketlerini alkışladıklarını göstermişlerdir.

İngiliz komünist partisi sithiye vekâletinin işgalcilere yardım etmemesi hakkında neşrettiği tebliği protesto ederek bütün sanayideki ameleleri, trade-union'ları bütün mahalli terakkiperver ve amele teşkilâtlarını şu taleplerde bulunmaya davet etmiştir.

(1) İşgalcilere derhal ışık, ısıtma ve gaz imkânlarının verilmesi.

(2) Mahalli idarelerin kendi mütakalarında işgale müsait evleri bildirmeleri.

(3) Hiç bir ailenin işgal ettiği evi boşaltmaması.

(4) Hükümetin boş otelleri, apartmanları, evleri, çadırları, oturulabilecek bir hale sür'atle getirmesi.

(5) Askerî hizmetini görerek, fabrikalarda çalışarak bu harbi kazanan, sonrada sokakta kalanlara bu boş evlerin teslimi.

Halkın sıhhat ve selâmeti ev sahiplerinin kârlarından evvel geldiği için, komünist partisi hükümeti ev programını sür'atle tatbika davet etmiştir. Hattâ bir ev inşaatı vekâleti kurulmasını teklif etmiştir.

İnsan Haklarını Koruma Cemiyeti

İnsan Haklarını Koruma Cemiyeti müessisleri Mategal Çakma'nın İzmir hareketinden evvel kendisinin evinde toplanarak, cemiyetin idare heyetini seçmişlerdir. Yapılan intihabatta: Mareşal re'sâfî, Tevfik Rüştü Aras umumî kâtipliğe, Rasit Erer, Selâhattin Akil ve Cami Baykurt azalıklara seçilmişlerdir. Cemiyet bayramından sonra faaliyete başlayacaktır.

Sendika: Doğru ile beraber Faşist blokun baştan başa iftira ve tezyir dolu boğucu hücumlarına uğrayan ve memleket davasındaki şereflî ödevine yılmadan devam eden İnsan Haklarını Koruma Cemiyetine candan başarılar diler.

Yedi metre yüksekten düşen işçi

*Fakrıköyde elektrik tamirâtı yapan P. T. T. işçilerinden Mehmet İpekşan yedi metre yükseklikten düşerek ağır surette yaralanmıştır. Yaralı işçi tedavi altına alınmıştır.

Avrupa serbest güreş şampiyonu olan ekipimizi candan kucaklarız.

Son yapılan Avrupa serbest güreş müsabakalarında bize ekipçe ve ferde birincilikler kazandıran güreşçilerimizin esas mesleklerine okuyucularımızın dikkatini çekeriz:

Tesviyeci, Tornacı, Marangoz, Kaynakçı ve talebe olan bu kudretli ve kabiliyetli yurdaşlarımız Türkiye işçi sınıfının göğsünü kabartmakta ve işçilerimiz arasında bu gün hala meçhul müz olan daha ne gibi cevherli arkadaşlar bulunduğunu bize müjdelemektedir.

İsveçte yapılan serbest güreş Avrupa şampiyonasında aldığımız mükemmel sonucu bahis mevzuu ederek bize bu şerefi kazandıran işçi arkadaşlarımızın durumlarını inceleyen gazeteler: onların yetiştirmelerinde spor organizasyonumuzun hiç bir müsbet maddî rolü olmadığını ve bu gençlerin sadece feragat ve tükenmez bir enerji ile kendilerini yetiştirdiklerini tebarüz ettirdiler.

Sendika gazetemiz gençlerimizi caudan kutlular yeni başarılar diler.

Siyasi İcmal

Avrupada seçimle
ri komünistler
kazanıyor

Harp sonu dünyasında ortaya çıkan çeşitli politika oyunları ne de olursa olsun milletlerin seçimler vasıtasıyla tezahür eden iradeleri iş gücünü ve işçiyi korumak gayesini güden partilere daha ziyade güvendiklerini gösteriyor. Son üç hafta için de bulgaristanda, sonra Amerikada ve nihayet geçen pazar günü Fransada yapılan seçimler bu hakikati bir kere daha meydana koymuştur. Bulgaristan seçimleri komünistlerin zaferi ile bitmiştir. Fena idareciler ve faşist devlet adamları elinden çok iltirap çekmiş olan bu yakın komşumuz halkının reylerinde bu izdirabın, mühim bir rol oynadığı anlaşılmaktadır. Müstekar, devamlı ve vaadlerini yakın zamanda tahakkuk ettirebilecek bir hükümete muhtaç olduğunda şüphe bulunmayan Bulgaristan, iktidarı komünist partisine emanet etmiştir.

Amerikada seçim neticelerini, Cumhuriyetçi parti tarafına çeken sebepler çok münakaşa edildi. Cumhuriyetçiler sağ bir partidir, kendi memleketlerinde sermayenin müdafaasını yaptığı gibi, dış siyasette de emperyalist kuvvetleri destekler. Seçimleri kaybeden demokrat parti 929 iktisadi buhranın başlamasından üç sene sonra iktidara geldiği zaman yeni bir sistem koymuş ve işçiyi koruyan tedbirler almıştı. Bu partinin bugüne kadar yapılan her seçimi kazana rak iktidarda kalabilmesinin tek sebebi, Rozveltin aldığı bu tedbirlerin isabetli olmasında idi.

Halbuki Rozveltin ölümünden sonra bu günkü reis Truman bütün bu kararları yüz üstü bırakıp sağ bir siyaset takibine başlamış ve bu suretle Amerikan halkının demokrat partiye arşı gösterdiği teveccühün kaybolmasına sebep olmuştur. Demokratların kayıp sebepleri bundan ibarettir. Fransadaki seçimlerde komünist partisi 175 azılıkla başta gelmektedir. Bundan evvelki seçimdenberi Fransa milletinin komünist partisine karşı olan teveccühünün artması bu partiye eskisine nazaran 26 aza daha fazla kazanmak imkânını vermiştir.

Bununla beraber, Fransada bu seçimlerden sonra kurulacak hükümet hakkında henüz tam bir fikir ileri sürülememektedir. Calib ihtimal eski halk cephesine benzer bir hükümetin iş başına gelmesidir. Bu seçimlerden sonra Londra politikacılarının açıktan açığa memnuniyetsizlik göstermeleri de ayrıca kayda değer.

A. ALTAN

İş ve İşçi Hayatı

Tabakhane İşçileri nasıl yaşıyor!

Yarı bellerine kadar soyunup ilâçlı havuzlardaki köselelerin içinde on saat taban patlatıyorlarmış. Yevmiyeleri 145 e çıkmış, civar bahçelerden birinin ahırını bölmüşler. gecede 50şer kuruş veriyorlarmış. 60 arda, yiyorlar, 35 erde biriktiriyorlarmış

Yedi sekiz Hasan paşanın badanaçılığı, genç Osmanın kelci hümayununda patlayan kabak, kazan kaldırmaların, kavuk devirmelerin fıkır fıkır kaynadığı Yedikule zindanlarını küçük yaşlarımda tanımıştım. Kavuklu yeniçerilerin, bölük başıların, şehzade ve sultanların, vezir vükela hayalleriyle dolu bir yığın masalların yerlerinde cin ve perilerin at oynattığı karanlık dehşetlerini, yılanların ısıltı çalarak süzülüşü zifiri mahzenlerini, çaylakların yuvalandığı mazgal deliklerini tüylerim örpererek seyretmiştim.

Köprüyü geçip kale kapısını solda bırakın. Ve burnunuza teslim olun. En ağır nezlelileri gözü kapalı ta yanına çekecek koku, o tarihi senaryoda genzinizi yakan barut ve kan değildir; buruk kösele ve deri kokusu.

Fakat insanın kafası bir defa tarihleşmeye görsün, sezgileri değişiyor, kanlı köselelerden barut kokusu çıkarabiliyor. Ve insana öyle geliyor ki sağ tarafta her yüz adımda bir bacaları, furları ve havuzlarıyla kalelere karşı cephe almış muazzam bir karargâha giriyorum. Dabakhaneler.

İlk rast geldiğim üç kişilik öbektan biri kalktı, sigaramdan ateş aldı. Yolu sordum. Bu yoldan nereye çıkılır. İki dizine kollarını çaprazlamış oturan en gençleri davrandı:

— Bahikliya mı gideceksin?

— Hayır.

— Bakırköye mi?

— Şimdilik hayır.

— Öyleyse biz de buraların yabancıyız. Dedi.

— Nerelisiniz?

— Ankaradan çubuk'undan.

— Şu meşhur barajdan ha.

— cevap vermediler.

— Adının Hasan olduğunu sonradan öğrendiğim aynı soluk yüzlü genç:

— Pazarları bu yollar çok işlektir, millet hastanelere taşınıyor. Biz işçiler de buralarda pazarlıyoruz, dedi.

Hasanın biz işçiler diyişinde karargâh künyesini okuyan bir er hali vardı. Beni de aralarına sokulmak isteyen bir casus gibi karşılıyordu. Yanlarına sokuldum:

— Ben de sizdenim arkadaşlar.

— Hasanın gözleri parladı:

— Ankaradan mısın?

— Hayır, işçiyim.

Üçü müşterek bir yorgan almışlar, Henüz yatakları yokmuş. Kışta gelmiş, üst başta kalmamış. Hasanın kötü kötü öksürmesini arkadaşları hayra yormuyorlar. Hasan da yolcumudur diyorlar

Bir birlerine bakıştılar. Onlar bu paroladan birşey anlamamışlardı. Pavperlerin parolası hemşehriliktir. Bir çubukluya işçilikten ziyade Haymana daha yakındır. Akibetleri de toprak zaminin bölgecilik parolasından sanayi Türkiye'sinin işçilik şuuruna varıp varamamaları derecesine bağlıdır.

Çubuktan beş kişi çıkmışlar. Beşi de İstanbul'a varabilmiş. Üçü veremmiş. Veremliler hastane için, sağlamlar da iş için vurdudık kapı bırakmamışlar. Tam üç ay bulabildikleri pek az ekmeği paylaşarak yaşamışlar. Veremlilerden ikisi kan tükürür olmuş, doğdukları toprakta ölmenin daussulasına tutulmuşlar, dönüş yolları da nedense geçit vermemiş.

— Nerede yatıp kalktınız?

Hasan eliyle kale duvarlarını işaret ederek:

— Kapıdan çıkınca birinciye geç, ikincide. Taşlardan yarım bir duvar ördük. Gelip geçen arabalardan saman topladık...

Hastalar kalkamaz olmuşlar. İçlerinden birisi tuğla harmanlarında iş bulmuş, kurtulmuş. İkisi dabakhane'ye yüz yirmi kuruşla girmiş. Hem yemişler, hem de para biriktirmişler. Bu parayla iki veremliye yol biletlerini almışlar. Bir tanesi Çubuk'a varır varmaz ölmüş, öbürü de köyünde gününü bekliyormuş.

Yarı bellerine soyunup ilâçlı havuzlardaki köselelerin içinde on saat taban patlatıyorlarmış. Yövmiyeleri 145 e çıkmış. Civar bahçelerden birinin ahırını bölmüşler gecede ellışer kuruş veriyorlarmış, altmışar da yiyorlarmış otuzbeşer kuruşlarını da biriktiriyorlarmış.

Hâdi MALKOÇ

Sendika Marşı

Haydi arkadaşlar
Müjdelerimizi fışıldayalım kulaklarınıza
Ve seslenelim
Ötemizdeki dostlara;
Sendika saflarına Marş Marş!
Haydi arkadaşlar
Görelim birbirimizi
Ve görelim talihi değiştirdiğimizi.
Kollarımızdan necat bekliyoruz biz
Kollarımızı ve kafamızı zaferine
Koşuyoruz biz.
Çelik kollu. Emekçi arkadaş.
Bileğinin ve kafasının
Nûrunu satan Çileli arkadaş;
Haydi durma artık kurtuluş yakındır!
İlk durduğumuz Sendika safları olsun;
MARŞ! MARŞ!

Mehmet AC

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden: Mitat
Kemal Akkanat Tertip ve Baskı F - K Basımevi

İstanbul ayakkabı
işçileri sendikası
çalışmalarını
hızlandırdı

İstanbul Ayakkabı işçileri sendikası etraflı bir programla faaliyetini artırıyor. Şimdiden Çemberlitaş'taki Çukur han merkezinde bir doktor muayenehanesi hazırlanmaktadır.

İçtimai Yardım Konusu ilk plâna alınmış ve hiç değilse iş saatlerinin tanziminde belediye nizamının tatbikini istemek düşünülmüştür. Sendikali işçilerin artışı nisbetinde daha geniş imkânlar aranmaya ve bu arada mesleki kurslar, sıhhi, kültürel ve iktisadi konferanslar tertiplenerek işçilere daha faydalı olmaya çalışılmaktadır. Şimdiki binadan daha geniş bir yere geçildiği takdirde ayrıca bir kütüphane tesisinde ilk plânda tutan sendika idare heyeti Sendikalar Birliğinin himayesindeki işçi kulübüne aza kaydine de hararetle devam etmektedir.

Bütün işçi arkadaşlarından gördükleri alâka ve yardımından günün güne artmasını muvafakiyetlerinin temeli sayan idarecilere başarılar dileriz.

İstanbul sendikalarının adresleri

Sendikalar birliği:

Beşiktaş hasırını caddesi hasırın mahallinde No. 44-46

Tütün işçileri sendikası ve İnşaat işçileri sendikası:

Beşiktaşta sendikalar birliği binasında.

Maden sanayi işçileri sendikası:

Kalafat yeri, körkü kapı No. 167

Şoförler sendikası:

Fındıklı, dere içi sokakta.

Basın yayını, kol ve kafa işçileri sendikası:

Vilâyet karşı, İzzettin han il ne kat, No. 10

Ayakkabı işçileri sendikası:

Çemberlitaş, Çukur han No. 6

İşçi kulübü:

Merkez: Beşiktaş sendikalar birliği binasında.

Sendika işlerine ait müracaatlar Beşiktaşta birlik dairesine yapılacaktır.

Dikkat.. Dikkat

Beşiktaş hasırında İstanbul işçi sendikaları birliği binasındaki muayene ve tedavi odasında her Salı günü saat 18 den itibaren sendikali hasta ve erkek işçi arkadaşlarla onların aile ve çocukları muayene ve tedavi edilmektedir. İlgiilerin buna göre hareket etmeleri rica olunur.

Muayene ve tedavi saatleri dışında igne ve basit yara pansumanları yapma gibi pratik hasta bakımında isteyenlere ayrıca gösterilecektir.

Salıkçı

İngiliz dış siyasetini takbih

Müttehit çelik sanayi sendikasının Londrada yaptığı bir toplantıda İngilizlerin harici siyasetini takbih eden bir karar alındı. Bu karar, Yunanistan ve Endonezyadan İngiliz askerlerinin çekilmesini ve Franko ispanyası ile münasebetlerin katı surette kesilmesini istemektedir.

İran sendikaları

Dünya sendika federasyonu İleri komitesi kendi saflarına İran sendikalarını aldı.

İşçiler Köprülüyü protesto
etmeğe devam ediyorlar

İstanbul tütün işçileri sendikası:

1-11-1946 tarihli Demokrat Partinin fikirlerini yayan Başkent gazetesinde bu Partinin kurucularından olan ve son zamanlarda her vesile ile işçi sınıfına "düşmanca iftiralarda bulunan Sayın Profesör Fuat Köprülü bağımsız sendikalarımıza ve gazetemize karşı baştan aşağı iftira ile dolu beyanatta bulunmuştur. Biz İstanbul Tütün İşçileri Sendikası üyeleri Fuat Köprülü'nün uydurma iftiralarını kendisine iade eder ve bu çeşit işçi sınıfı için yapıla gelen bütün düşmanca tevhir ve tahrikleri protesto ederiz.

İstanbul Tütün İşçileri Sendikası üyeleri adına.

M K. Abdi

Sendikaların faaliyet
şekilleri

(Geçen sayıdan devam)

varlı şartlar altında çalışmaya mecbur edilmeleri; atelyelere işçi diye hafiyeler sokulması; ücretlerden haksız kesintiler yapılması; müsavî iş için genç ve kadın işçilere müsavî ücret verilmemesi; Türk ve dinleri farklı işçilerin birbirlerine karşı kızdırılması; işçi mümessillerinin seçilmesine patronlar tarafından fesad karıştırılması v.s..

Geçimin pahaftlaşmasıyla mütenasip bir derecede ücretlerin arttırılması, iş saatlerinin azaltılması, topluluğun mümessili olarak kendisiyle kollektif mukaveleler akdedilmesi ve bunlarda icap ettikçe emekçiler lehine değişiklikler yapılması gibi umumî metalip için mücadele parolaları ortaya atmak ise, kendi tetkikleri ve daimî araştırmaları sayesinde, en elverişli anda doğrudan doğruya teşebbüse geçecek durumda bulunan veya bulunması gereken, bizzat sendikalar, bazan da sendika birliklerine aittir.

Bu ve o lara benzer haller zuhur edince, sendika idarecilerinin yapacakları ilk meseleyi yerinde inceleyip, iddiaların doğruluğunu ispat eden vesikalar toplamak, şahitler dinlemek suretile, sağlam bir kanaate vardıldıktan sonra, ihtilâf, veya işçilerin hoşnutsuzluğuna meydan vermiş olan, hâdisse veya bozuk durumu gazetelere aksettirmektedir. Bu gibi mes'elelerden, yalnız sendika gazetesini değil, aynı zamanda bütün büyük havâss gazetelerini de haberdar etmek lâzımdır.

İkinci iş, bizzat patronlar, işçiler veya teşkilâtlarına karşı işlenmiş haksızlık veya saygısızlığın tamirini sendika adına istemektir.

Bundan sonra şifa verecek bir sonuç elde edilmediği takdirde, üçüncü iş, sendika azası olsun olmasın, bütün ilgili işçileri sendika binasında bir toplantıya çağırarak ve ihtilâfı mücip vak'ayı onlarla etraflica müzakere etmektir. Bu tartışmalar sonunda, ekseriyet tarafından, mücadeleye her vâsita ile devam ve onu elbirliğiyle sonuna kadar desteklemek kararı alınır. Bu gibi içtimalarda, vermek istiyenlerden, güdra uğranış arkadaşlara yardım etmeğe ve mücadeleyi kolaylaştırmaya mahsus bir miktar teberrü toplanabilir.

Dördüncü iş, vaziyetten aynı şehirde mevcut sendikaları ve sendikalar birliğini, ve memleketin muhtelif illerindeki aynı sanayi şubesine mensup sendikaları telgraf veya mektupla haberdar etmek, tasarruflarını ilân etmeğe, ve işçileri savaşa atılmış bulunan işletme sahiplerine ve mahallî resmî makamlara protesto telgrafları çekmelerini istemektedir. Bu kardeşlik ve birlik tezahürleri savaşa atılmış olanların maneviyatını sağlamlaştırmakta ve bilâlis patronların mukavelelerini zayıflatmakla çok önemli bir rol oynarlar.

Beşinci iş olarak ta, fabrika içinde veya önünde nümayişler tertip etmek, çevresindeki işletmelerde çalışan işçileri buna iştirak ettirmek, bazan da kapalı yerlerde her sıf hallatın iştirakile, büyük toplantılar yapılarak, işçilerin halî davasını genel oya tes'vîî outuklarla la

Ankara Madeni İşler ve Makine
İşçileri Sendikası
(ANA NİZAMNAMESİ)

(Geçen sayıdan devam)

9 — Kongre ayrıca beş kişilik bir kontrol komisyonu seçer. Bu komisyon Sendikanın hesaplarını ve idare işlerini kontrol eder. Azalar arasındaki ihtilâfları halleder, şikâyetleri inceler ve karar verir.

10 — Sendika idare heyeti, fevkalâde haller müstesna ayda bir toplanır, gündemdeki Sendika işlerini görüşür ve kararlar alır.

11 — İdare heyetinin kararıyle, lüzum görüldüğü yamanlarda umumî heyet toplantıları yapılır. Bu toplantılarda umumî işçi meseleleri ve bu meydana makine ve maden işçilerini ilgilendiren meseleler üzerinde hazırlanan raporları dinler ve kararlar alır.

Muvakkat hüküm — Sendika kurucularından en az beş kişi ilk kongreye kadar İdare Heyeti vazifesini görür. Bu muvakkat idare heyeti, ilk kongreye kadar yazılan azaları kongreye çağırır. Bu kongre ana nizamnameyi olduğu gibi veya değiştirerek çoğunluk kararıyle kabul eder ve nizami idare heyetini seçer. Sendikanın kurulduğu tarihten en aşağı altı ay sonra umumî heyet toplanır.

12 — Gelir kaynakları :

Girişte her azadan bir defaya mehsus olmak üzere bir lira kayıt ücreti, azaların her ay ödemeğe mecbur oldukları gelirlerinden yüzde bir aidat, bağışlar Sendika yararına yapılacak temsiller, toplantılar v.s.lerin bıraktıkları kârlar. (Sendika azaları işsiz kaldıkları müddetçe aidat ödememezler. Aidat yılda 120 lirayı geçmez.)

13 — M. I. M. I. S., gerek Ankarada ve gerek bütün Türkiye'deki bağımsız işçi Sendikaları hareketine müzaheret eder. Ankarada bağımsız bir işçi Sendikaları Birliği kurulduğu takdirde Sendikamız umumî bir toplantı yaparak bu birliğe girmeye karar verir.

(Devamı gelecek sayıda)

Ankara İnşaat İşçileri Sendikası
(ANA NİZAMNAMESİ)

1 — Ankara vilâyeti sınırları içinde, Ankara İnşaat İşçileri Sendikası adı altında gayri siyasi bir cemiyet kurulmuştur.

2 — Sendikanın kısaltılmış adı, (A. I. I. S.) dir.

3 — Maksat ve Gâyeleri :

a) Ankaradaki inşaat işçilerini, işverenler (gerek hakîki veya hbkmi şahıslar ve gerekse hususi veya resmî müessese ve makamlar) karşısında temsil etmek, onlarla olan her türlü iş münasebetlerinde, işçilerin menfaatlerini korumak, haklarını çiğnetmemek ve bu uğurda mücadele etmek.

b) İşçilerin teknik bilgilerini arttırmak, meslekte gelişmelerini, sanatte ilerlemelerini sağlamak için kurslar, dersler ve konuşmalar tertip etmek (meslek ve tetkik öğretim işleri).

(Sona gelecek sayıda)

İzmir mensucat sanayii işçileri
sendikası
(ANA NİZAMNAMESİ)

(Geçen sayıdan devam)

7 — Sendika kurucularından en az üç kişi ilk altı aylık kuruluş devresinde idare heyeti vazifesini görür. Bu muvakkat idare heyeti altı ay sonra Sendikaya kayıt edilmiş bulunan üyeleri umumî bir toplantıya çağırır. Bu toplantıda ana nizamnamenin olduğu gibi veya değiştirilerek çoğunluğun oyu ile kabul edilir ve nizami idare heyeti seçilir.

(Sona gelecek sayıda)

anlatmak, ve halk tarafından hareketin desteklenmesini sağlamaya çalışmak gelir.

Mücadelelerin herhangi bir safhasında, çalışma bakanlığının mahallî bürosu işe karışmak ve işçilerin haklarını kabul ettirmek için nüfuzunu kullanmak arzusunı gösterir, sendika mümessilleri hemen kendisi ile temasa geçerler ve icap eden her türlü malûmatı verirler. Fakat her emekçi şunu iyice bellemelidir ki, bu gibi müzakereler ne şekil alırsa olsun, kuru vaatlere kapılarak, mücadelevi tavsatmak kat'iyen caiz değildir. İşçi hareketleri tarihi bu çeşit gerilemelerin daima mağlûbiyetle bittiğini gösterir.

Sendikaların emekçilerin kültür seviyesini yükseltme ve içtimai yardım gibi daha iki gr iş faaliyet sahası vardır. Bir günde bu nevî faaliyetler hakkındaki görüşlerimizi tabii le çalışacağız.

SENDİKACI

Atatürk ve Emekçi Halk
Kitleleri

(baş tarafı birinciye)

Atatürk mükemmel bir komutan sıfatıyla bu tarihten çok daha evvel Tarablusta, Anafartalarda milletini kabiliyet ve hasletlerini ölçmüş ve tanımıştı. O, köylü ve işçinin iyi organize edildiği takdirde nasıl en büyük zaferleri başarmaya kadir olduğunu çok iyi biliyordu. İstanbulun gafil, korkak ve kabiliyetsiz münevverlerini kendi haysiyetsizlikleri ile başbaşa bırakarak Anadoluya geçti, yer yer düşmanla savaşa tutuşmuş bulunan halk çetelerinden muntazam kılalar ve ordular meydana geldi. Dünyaya Türk milletinin asla emperyalizm boyun eğmeyeceğine ve parolanın (ya istiklâl ya ölüm) olduğunu ilân etti.

Ve bu parola Türk milletine layık olduğu şerefli yeri diğer milletler arasında kazandırdı. İstiklâlin sağlanmasını takip eden yollarını ileri inkılâpçı hamleleri Türk milletinin bütün iç davalarını tasfiye etti.

Türk milleti bütün bu kazançların, milletini temsil ettiği tükenmez kuvvetlere ve onun dehşetli ve yurtseverliğine borçlu olduğunu biliyor. Hayatı gözlerini yumduğu 10 kasım gününde halk önderinin aziz hatırası önünde saygıyla eğilir.

SENDİKA

İzmir Ayakkabı İşçileri
Sendikası
(ANA NİZAMNAMESİ)

(Geçen sayıdan devam)

9 — İdare heyeti haftada bir defa mesul kâtibin başkanlığında toplanır. Mesul kâtipler onun huzurunda yaptıkları işlerin hesabını verirler. Yapılacak işler hakkında idare heyetinin vereceği kararları icabında diğer azaların yardımıyla mesul kâtipler gerçekleştirir.

10 — Sendikayı resmi makamlar, işverenler ve Sendikalar Birliği önünde temsil etmek, para işlerinde uzenlarla birlikte imza koymak ve Sendika adına taahhütlere girişmek yetkileri mesul kâtibeye aittir. Mühim işlerde idare heyeti onunla birlikte temsile iştirak etmek üzere bir veya bir kaç azasına vekâlet verebilir.

11 — Vezne ve hesap kâtibi aza aidatını makbuz vererek toplar, yine makbuz mukabilinde teberruati vesaire Sendika gelirlerini teslim alır ve bunların hesabını tutar. İdare heyeti kararıyle veya mesul kâtibin tensibiyle zaruri masraflar yakıldıktan sonra kasa mevcuduna 25 liradan fazlası her akşam mesul kâtip ve veznedarın müşterek hesaplarına bir bankaya yatırılır.

12 — Teşkilât ve kültür işleri kâtibi Sendikanın kayıtlarını tutar, mesleki kurslar, müsamereler, spor ve idman, musiki, koro v.s. gibi güzel sanat âlimlerini ilmi konferansları ve ilâh. Teşkilâtlandırır. Faaliyetler genişlediği takdirde teşkilât ve kültür işleri bir-birinden ayrı iki büro halinde idare edilebilir.

13 — Azaların umumî hiyeti her 6 ayda bir alelâde toplantı yapar bu toplantılarda günün en mühim işçi meselelerine dair raporlar dinlenir münakâşa edildikten sonra hareket tarzını kararlaştırılır sene sonu toplantısında da idare meclisi azaları seçilir umumî toplantı ayrıca beş kişilik bir komisyonuda seçer. İki toplantı arasındaki devrede de Sendika işleri bu toplantılarda kabul edilen direktiflerle idare heyeti tarafından idare edilir.

14 — Kontrol komisyonunun ödevleri senede iki defa Sendikanın hesaplarını tetkik etmek müşahadelerini bir rapor şeklinde takip eden umumî içtima sunmak Sendika azaları arasında veya azalarla veya idare heyeti azaları arasında çıkan ihtilâflarda hahem rolü oynamak beşinci madde mudibince Sendikadan çıkarılmaları idare heyeti tarafından kararlaştırılan azaların itirazlarını kabul ve müdafaalarını dinlemek ve hasıl edeceği kanaate göre çıkarmalarını bozmak veya katileştirmek veya ayrıca arkadaşlığa uymayan hal ve tavırlardan dolayı mesul tutulan azalara disiplin cezaları tayin etmektir.

15 — Sendikada uygunsuz hareketleri görülen azalara tatbik edilecek cezalar ihbar, tevbih ve geçici çıkarmadır. Temelli çıkarma yalnız beşinci madde syıymış hallerde tatbik olunur.

16 — **Sendikanın gelir kaynakları :** Sendikanın gelir kaynakları şunlardır : Girişte her yeni azadan tahsil edilen ve bir defaya mahsus olmak üzere ustalardan iki buçuk ve çıraklardan bir lira yazılma ücreti azaların her ay ödemeğe mecbur oldukları ustalar için 100, çıraklar için 50 kuruş aidatlar, teberrüler ve Sendika faydasına verilecek münasere ve temsillerin bıraktığı kârlar ve ilâh. dir.

17 — Aylık aidat 10 liradan fazla olamaz aidat ödendikçe aza defterine ve diğer defterlere kayıt olunur.

18 — Sendikaya aidattan fazla para yardımında bulunmak imkânına malik olan azalar bu yardımı teberrüler şeklinde yapabilirler.

19 — Aile durumu vesair meşru sebeplerle sıkıntıya düşenler için geçici olarak aidat ödeme mükellefiyetini idare heyeti kaldırabilir.

20 — Aidattan elde edilen gelirin dörtte biri ayakkabı işçilerinin haklarını koruması vesair fevkalâde ihtiyaçlara sarfedilmek üzere saklanır ve bu ihtiyaç akçasına en sıkı durumlarda bile dokunulmaz.

21 — İzmirde bir işçi Sendikaları Birliği ve memleket ölçüsünde bir sendikalar federasyonu kurulur veya bu maksatları güden bir hareket uyanır da Avakkabı İşçileri Sendikası umumî bir içtima akfeder ve derhal bu işçi sınıfı birliğine iltihak eder.

22 — Sendika faaliyetinin tatil zorunda kaldığı takdirde tısarufundaki mallar İzmir işçi Sendikaları Birliğine devrolunur. Öyle bir teşekkül mevcut değilse İzmirde mevcut azası en çok üç işçi Sendikası arasında taksim olunur.

23 — Kurucular :

Ali Şenbaş kundura ökçecisi, Ali Barlar kunduracı, Hayim Kanyaz kunduracı, Hasan Buğu kunduracı, Ali Erkek kunduracı.

İstanbul Basın ve Yayın Kafa ve Kol
İşçileri Sendikası

(ANA NİZAMNAMESİ)

(Geçen sayıdan devam)

e) İstanbulda mevcut bilumum işçi Sendikaları ile kardeşce sıkı münasebetler tesis ederek işçi sınıfının toplu ve müşterek bir halde hareket edebilmesi için Basın ve Yayın vasıtalarından azami istifadeler teminine yardım etmek.

f) Sendika azalarının fikri ve bedeni serpilmelerini sağlamak için ihtisas kursları, spor talimleri ve oyunları, memleket ve dünyaya meselelerine dair konferanslar, güzel sanat dersleri, korolar ve saire organize etmek.

g) Yurdumvzun İzmir, Ankara ve Adana gibi Basın ve Yayın işçilerinin toplu bulunduğu şehirlerde de meslekdaşların birer mahalli Sendika kuralmaları için teşebbüsatta bulunmak ve bir kongre aktederek Türkiye Basın ve Yayın Sendikaları Federasyonunu meydana getirmek.

(Devamı gelecek sayıda)